

A Bösörményi Körútfutók 2008-as versenyeredményei

Duna menti Szupermaraton 2008. március 14-16.

Debrecen Maraton 2008. április 20.

Sárvár 2008. május 3-4.

Hajdúsági mozaik a la Tokaj 2008. május 11.

Tisza-tó kör, 70km

Keszthelyi Maraton 2008. június 1.

5. E.ON Délbáb Futás 2008. július 5.

Jabil 1/3 Maraton 14 km 2008. július 11.

Veterán Atlétikai Európa-Bajnokság Ljubljana 2008. július 24. - augusztus 3.

I. Zagyvamenti Maraton 2008. augusztus 16.

23. Nike Budapest Nemzetközi Félmaraton 2008. szeptember 7.

Szepesváralja 2008. szeptember 14.

M3 Archeopark 2008. szeptember 27.

23. Plus Budapest Nemzetközi Maraton 2008. október 5.

85. Kassai Béke Maraton 2008. október 5.

Bécs-Pozsony-Budapest Szupermaraton 2008. október 19-23.

4. Balaton Maraton 2008. november 15-16.

Duna menti Szupermaraton 2008. március 14-16.

Komárom. Csillag-erőd, Monostori-erőd, Igmándi erőd. Klapka György, Arany ember, superok, görögök, kereskedők.
Vác. Diadalív, Székesegyház, Piaristák.

A két települést ugyan 150 kilométer választja el egymástól, mégis találunk valamit, ami összeköti őket: ez pedig nem más, mint Európa kék szalagja, a Duna. A folyam, amely nemcsak a két városban élőket érintette meg az idők során, de a Zöldgömb Sport Klub vezetőségét is megihlette egy immáron hagyományos verseny megrendezésében. Lássuk, hogyan is történt mindez.

150 kilométer az autóval, kerékpárral, esetleg hajóval közlekedőnek nem is tűnik olyan soknak, ám futva. nos, az már egy másik történet. Illetve pontosan ez.

Történt ugyanis, hogy 18, mindenre elszánt futó nevezetes Komárom (Komárno, Comorn) városából folyó év március havának 14. napján gondolt egyet, és elindult Vácnak capitoliumára, ahol már várták őket a babérkoszorúk és serlegek, melyek a nagyszerű teljesítmény előtti megbecsülés jelképeként adatnak át az arra érdemeseknek - tehát a célba érkezőknek. A tréfát félretéve, valóban történelmi helyszínekben, időpontban és megmértetésben volt része a fent említetteknek, kiváltképp egyesületünk, a hajdúböszörményi Körútfutók SE versenyzőjének, Fekete Antalnak, aki egyedülként képviselve városunkat, ott lehetett a váci eredményhirdetésen, március 16-án.

Kezdjük azonban az elején. Három nap a Duna mentén, az ugyebár rendben van. Kirándul a család, a barátok, bejárják Komárom erődrendszerét, eltöltenek egy délutánt a neszmeélyi borok társaságában, túráznak a Pilisben, meglátogatják Hunyadi Mátyás fellegrát Visegrádon, sétálgatnak Esztergom városában, Vácott, gyönyörködnek a festői Dunakanyarban. Nagyszerű élményekben lehet része annak, aki ellátogat hazánk eme lenyűgöző tájára. Kiváltképp, ha mindezeket - a szó szoros értelmében - testközelből élheti át, ahogyan tették ezt futóink is.

Mindjárt az első nap (március 14.) egy 52 kilométeres etapot kellett letudni a nevezetteknek, mégpedig a Komárom-Izsa (Iža)-Zsitvafő (Žitva)-Dunaradvány (Radvan nad Dunaj)-Dunamocs (Moča)-Karva (Kravany nad Dunaj)-Csenke (Čenkov)-Muzsla (Mužla)-Párkány (Štúrovo, Gockern) útvonalon. A versenyzők az öreg Duna és a Vág-Duna torkolatánál fekvő Komáromból indulva a Duna bal partján haladva Zsitvafőnél lépték át a Zsitva folyót, megcsodálhatták a Hegyhát erdőit, melyekben valaha királyaink vadásztak, a jobb parton láthatták Almásfüzitő városát. Elfutottak a híres Aszár-Neszmeélyi borvidék mellett, a magyar nagyvárosok középületeinek márványlépcsőit, kockaköveit adó Nyergesújfalu

római idők óta lakott települése mentén pedig újból történelmi vidéken haladt a mezőny, amely a távolban már láthatta Esztergom híres bazilikáját és a Szlovák Köztársaságot Magyarországgal összekötő Mária Valéria hidat. Befutó a szomszédban, Párkányban.

Másnap (március 15.) egy, még az előző távnál is hosszabb versenyszám következett, melyet 56 kilométerben állapított meg a rendezőség. Ez a következő helyszíneket foglalta magába: indulás Párkányból, majd tovább Garamkövesd (Kamenica nad Hron) városába, onnan Bajtába (Bajtava), keresztül Ipolyszalkán (Salka), Letkésen - ahol immáron ellenőrzés nélkül lehetett átlépni a határt -, Ipolydamásdon, Szobon, Zebegényen, Nagymaroson, Kismaroson, Verőcén, célbaérkezés Vácott. Talán az elmúlt napnál is nagyszerűbb útvonal, mely éppen szabadságharcunk 160. évfordulóján "érte utol" a mezőnyt. Felemelő helyszínek, melyek a hosszútávfutás egyik esszenciáját képezik, melyek egy ilyen emberpróbáló kihívás során kikökkentenek a monotonitásból, segítenek átlendülni a holtponthoz. Zebegény, ahol a Duna a józan gondolkodást meghazudtolva, ahelyett, hogy kikerülné a Pilist és a Börzsönyt, inkább átvág azokon, létrehozva ezzel egyik legnagyobb formáját. Visegrád. Mátyás palotája, Salamon torony. Szentendrei-sziget. Vác. A piaristák városa, célbaérkezés -elhaladva a Diadalív alatt - a Március 15. téren. Jó pihenést a következő napra, ez férfimunka volt.

Máris itt a reggel, még négy kör a pályán, és itt a vége, fuss el véle... Nade micsoda négy kör! Összesen valamivel több, mint 42 kilométer, és egy gondolatnyival kevesebb, mint 43. Bizony, az utolsó napra még pontosan egy maratont várt a cseppet sem csüggedő mezőnyre. Ezen a szakaszon Vác és Sződliget között ingázott a változatlan létszámú társaság, amely itt már alaposan fejben tartotta az esetleges helyezési lehetőségeket, ehhez igazítva aznap lendületét. Nos, Fekete Antal jól számolhatott és kellőképp lendületes is lehetett, hiszen összesítettben a 8., míg korosztályában a 2-nak járó trófeának örülhetett a végelszámolásnál.

Nem beszéltünk még azonban erre a speciális versenyre való készülésről, erőfelmérésről. Aki valaha is futott hosszú távon, az tudja, hogy ez nem a tizen-huszonévesek sportja, itt legfőképp a tapasztalat, a kitartás dominál. Több éves - akár évtizedes - futómúlt szükségeltetik egy szupermaratoni táv leküzdéséhez, mindamelllett az elhivatottság és az edzőmunka sem mellékes. Hajdúböszörményben nem sokan mondhatják el magukról, hogy a fentieknek eleget tesznek.

Közéjük tartozik azonban Fekete Antal, akinek ez már a sokadik ilyen típusú versenye volt. Beszélhetnénk itt a város általi megbecsülésünkről, de az egy másik lapra tartozik - és nem erre. Szerencsésnek mondhatjuk magunkat - értem ez alatt a klubunk tagjait, legyenek akár fiatalok, akár idősek -, hiszen mindig találunk magunk körül olyan példákat, teljesítményeket, amelyekre büszkék lehetünk, amelyek erőt adnak a folytatáshoz, a további sikerek eléréséhez. Kívánom mindazoknak, akik ezt az oldalt olvassák, hogy legyen részük mindebben a szerencsében, és ne csak hajszojják az álmaikat, hanem cselekedjék meg azokat, hiszen ez visz előre az életben, a hivatásunkban, emberi kapcsolatainkban.

Végezetül íme az abszolút és az 50-60 évesek eredménylistája:

Abszolút:

Helyezés	Név	Kategória	1. nap	2. nap	3. nap	Összesen
1.	Ossó Zoltán	18-40 évesek	3:36:17	4:11:28	3:16:04	11:03:49
2.	Fazekas János	40-50 évesek	4:01:58	4:44:26	3:23:27	12:09:51
3.	Máró Csaba	18-40 évesek	4:05:43	4:52:07	3:26:05	12:23:55

50-60-évesek:

Helyezés	Név	Abszolút helyezés	1. nap	2. nap	3. nap	Összesen
1.	Pék Imre	5.	4:29:15	4:47:25	3:31:44	12:48:24
2.	Fekete Antal	8.	4:36:04	5:07:06	3:53:07	13:36:17
3.	Pálffy Tibor	12.	4:48:48	5:32:17	4:11:37	14:32:42

A teljesség igénye nélkül, az alábbiakban a női indulók, illetve a megrendezett versenyszámok felsorolását olvashatjuk:

Női indulók a 150 kilométeres versenyszámban: Dr. Lubics Szilvia Gál Andrea Horváthné Nagy Katalin

Versenyszámok:

Duna menti Szupermaraton: Komárom-Párkány-Vác: 150 km (március 14-16.)

Duna menti váltóverseny: 109 km

Párkány-Vác: 56 km (március 15.)

Vác 42 km (március 16.)

Vác 30 km (március 16.)

Vác félmaraton: 21 km (március 16.)

Váci tízes: 10 km (március 16.)

Váci ötös: 5 km (március 16.)

Váci mikromaraton: 2 km (március 16.)

Váci ovimaraton: 300 m (március 16.)

Ennyit tehát a szlávok által valamikor "szúnyogos helynek" nevezett Komáromról, a "váci piaristákról" és a köztük lévő 300000 fárasztó, de annál örömtelibb lépésről.

Andirkó László

Római vakáció

Debrecen Maraton 2008. április 20.

Pardon, a kálvinista lemaradt. Hiszen nem Taljánország fővárosáról, annál inkább a Hortobágy széli cívisváros neves eseményéről, az V. Debrecen Maratonról szeretnék itt pennámmal szólani.

Bartha Boldizsár, Jókai Mór, a város nagy történetírói ma valószínűleg tétován állnának a Nagytemplom előtt, azt kérdezték maguktól: hová lett Debrecen? Mi lett a Fő utcai nagyfahíddal, a gőztramway-el, merre járnak a hajporos, háromszegletű kalapos seniorok, a tógás latinusok, mendikások hol koptatják a padot, ha nem a kollegiumban? Fidibusz sincs már a dohányzacskókban, ami azt illeti, dohányzacskó sincs az emberek oldalán. Jó pár csizmát, nagybundát sem kap a Czegléd-utcában atyánkfia, a piac közepéről nem látni a Tatárnyugvókat, Kunhalmokat. Mi maradt hát Debrecenből? A cívis polgár a maga büszkeségével, puritán erkölcsével, tisztességével, vendégszeretetével. Bizony, ez sem kevés.

Mintahogyan az sem, hogy megyeszékhelyünk manapság a sportok iránti elkötelezettségével írja be magát a nagykönyvekbe. A "debreczeni szemű" persze láthat kivétlnivalót az effajta politikában is, de erről alkalmas helyen és időben kell diskurálni - tehát nem itt és nem most. Lássuk inkább, mi is történt 2008. április havának 20. napján, a Régi Városháza és az Egyetem közötti - kinek rövidebb, kinek hosszabb - út során.

Mediterrán tavasz, száraz levegő, laza szellőkések. Ezek fogadták a Debrecen Maraton résztvevőit, köztük természetesen klubunk, a hajdúböszörményi Körútfutók SE versenyzőit, akik ismét szép eredményekkel öregbítették városunk hírnevét.

Délelőtt 11 óra. Eldördül a startpisztoly, a mezőnyben maratonisták, 20, 10 és 3,5 kilométeren indulók hada halad a

hőn áhított cél felé. Csapatunkból Nagy Enikő, Hajdu Sándor, Szabó Imre, Rozs Péter és Forgács Imre 20 km-en, Fekete Antal és Lefkovits Attila pedig maratoni távon mérte össze tudását az ország és a világ minden tájáról idesereglett futóival. Mit ne mondjunk, igencsak szép eredményekkel. Szavak helyett azonban most beszéljenek inkább a számok:

Versenyszám	Versenyző	Célidő	Abszolút helyezés	Kategória	Kategória helyezés
Női 20 km	Nagy Enikő	1:50:34	11.	Női felnőtt	6.
Férfi 20 km	Hajdu Sándor	1:41:51	72.	Férfi szenior II.	7.
	Szabó Imre	1:35:14	47.	Férfi szenior I.	14.
	Rozs Péter	1:33:25	39.	Férfi felnőtt	21.
	Forgács Imre	1:41:05	71.	Férfi felnőtt	45.
Férfi 42 km	Fekete Antal	3:24:11	29.	Férfi szenior II.	2.
	Lefkovits Attila	3:28:49	38.	Férfi felnőtt	26.

Abszolút eredmények:

Versenyszám	Helyezés	Versenyző	Klub	Célidő
Női 10 km	1.	Ana Hecico	CSU Galați (ROM)	0:38:56
	2.	Ciani Rodica-Oana	Crisul Oradea (ROM)	0:40:24
	3.	Szűcs Barbara	Nyíregyházi VSC	0:40:35
Férfi 10 km	1.	Marcel Ionascu	CSM (ROM)	0:31:32
	2.	Kónya Bálint	VEDAC	0:34:36
	3.	Laza Florin-Marcel		0:34:38
Női 20 km	1.	Rieger Anita	Micro SC	1:36:03
	2.	Lárisné Szabó Krisztina	Szolnoki Honvéd	1:36:16
	3.	Gyebnár Éva	DRSE	1:36:50
Férfi 20 km	1.	Esső András	VEDAC	1:07:30
	2.	Otman Nebil	DSC-SI	1:08:38
	3.	Bitá Samul	CSM Turnu Severin	1:09:01
Női 42 km	1.	Varga Éva	Békéscsabai AC	2:54:53
	2.	Földingné Nagy Judit	Győri Dózsa	2:55:55
	3.	Fehértői Zoltánné Vali	Margitszigeti AC	3:32:04
Férfi 42 km	1.	Ádók Roland	VEDAC	2:24:25
	2.	Erkolo Ashenafi	Benji-Team	2:29:20
	3.	Biri Ferenc	Gyulai SE	2:30:30

Ezek a számok igazán beszédesek, ám bátor a szavaknak lelkük is van. Főleg, ha lényeggel töltjük meg őket. Eredményeink, a debreceni maratonin indulók eredményei Debrecen város könyvének lapjain a dicső fejezetek közé kerülnek, azok közé, melyek összefogták a várost száz, kétszáz, ötszáz évvel ezelőtt és remélhetőleg megtartják az elkövetkezendő generációk számára is.

Andirkó László

Sárvár 2008. május 3-4.

Ébren lenni 24 órán keresztül jelentős próbatétel, futni pedig egy igazi kihívás. Egy ilyen megmérettetésre vállalkozott Szabó Sándor, egyesületünk tagja. A váron körbe 1031 méteres útvonalon kellett a versenyzőknek körözni.

Az elmúlt évek tapasztalatait jól felhasználva, egyenletes iramba futva 198 kör teljesítése után 203 km-t a háta mögött hagyva érkezett a célba.

Ezzel a fantasztikus teljesítménnyel a 38 induló közül a 4. helyezést sikerült elérnie.

Hajdúsági mozaik a la Tokaj 2008. május 11.

A Kossuth kert határából jól látszanak a Nagy-Kopasz lankái. Az Ásott és a Törökmetélő halmokról is. Tisztában vannak ezzel a Körútfutók SE tagjai is, akik Böszörmény ezen részein rendszeresen koptatják hol az aszfaltot, hol pedig a földutak hosszú-hosszú kilométereit. Ki tudja, talán a Tokaj-hegy állandóan visszatérő, homályos képe, netán az alföldi ember minduntalan vágya, hogy egyszer meghódítsa a hegyeket, esetleg a kettő együtt, arra ösztönzött minket, hogy a Hajdúböszörmény és Tokaj közötti távolságot saját lábainkon próbáljuk megtenni, idén immáron második éve.

Május 11., reggel 6 óra. Indulás klubtagjaink többségének szülővárosából, a Hajdúk fővárosából.

Az idő telik, délre Tokajban kell lennünk, a hőség már így is tikkasztó, főképp úgy, hogy mindenki lábában egyre gyűlnek a kilométerek. Elhagyjuk Videt, Dorogot, az "óhitűek" városát, megérkezünk Nánásra, hol a szőlőkben oly savanyú bor terem, amitől, amint mondani szokták, a bicska is kinyílik az ember zsebében - a nánásiak most biztosan megharagudnának rám, ha nem mondanám el, hogy bizony a Dorogi és Böszörményi határban sem terem jobb. Messze nem. Tokaj viszont egyre közelebb.

A szalmakalapos nánásiak után hamarosan magunk mögött tudhatjuk Tedejt, Tiszavasvárit, átlépünk Szabolcs-Szatmár-Bereg megyébe, elhagyjuk Szorgalmatost és megérkezünk Tiszalökre.

Komppal át a szőke folyón, immáron Borsod-Abaúj-Zemplén megyében érünk partot. Innen a hegy mindössze csak egy ugrás, Tiszatardos és Tiszaladány után már végcélunk felé közeledünk, Tokaj városa pedig tárt karokkal fogad minket. Az egész napos

tikkasztó hőség után, 55 hosszú kilométerrel a lábunkban itt, a Tisza és a Bodrog torkolatánál, az Erzsébet királyné hídnál minden megszépül. Már csak a hegy van hátra, egyfajta ráadásként. Választhatunk, hogy a Kusajban, a Hideg-oldalban, esetleg a Lencsés-árokban és a Ménes-oldalban közelítsük meg a Nagy-Kopasz 513 méteres ormát, de a választás másodlagos. A városközpontból indulva ugyanis a hegytető nagyjából 3,3 kilométerre található, az oldalak átlagosan 8,6 %-os meredekségűek. Útközben 130 méteres szintkülönbséget kell leküzdeni, de a csúcson fogadó élmény, az bizony mindent megér. A teljesítmény nagysága mellett a látvány sem másodlagos, a környező lankákon a világ legjobb szőlői mérnöki pontossággal sorakoznak egymás mellett.

Kedves olvasó! Reméljük, megtetszett ez a futó-túra, ezek a városok, amelyek klubunkat erre a nemes vállalkozásra buzdítottak, és a közeljövőben Ön-Te is ellátogatsz hazánk eme nagyszerű vidékére. Méltán mondhatjuk, hogy minket igazán megérintett ez a térség összes szépségével, hagyományával, vendégszeretetével együtt. A Hajdúböszörmény - Hajdúvid - Hajdúdorog - Hajdúnánás - Tedej - Tiszavasvári - Szorgalmatos - Tiszalök - Tiszatardos - Tiszaladány - Tokaj - Tokaj - Nagy-Kopasz - Tiszaladány - Tiszatardos - Tiszalök - Szorgalmatos útvonal mind a 77 kilométere nagyszerű élményekkel gazdagította kis csapatunkat, mely futva-biciklizve haladt végig a Hajdúságon, egészen Tokajig, ott a Nagy-Kopasz csúcsáig, Szorgalmatosról pedig vonattal utazott vissza Hajdúböszörménybe. A városba, ahonnan jövőre újra elfutnak Tokajig, és vissza.

A futó-túra résztvevői: Nagy Enikő, Fekete Antal, Szabó Imre, Csontos Tibor,
Lefkovits Attila, Rozs Péter, Forgács Imre, Vastag György

Andirkó László

Tisza-tó kör, 70km

Tiszafüred, 2008. május 31.

A tavasz eddigi legmelegebb (30-35°C) napján 11. alkalommal került megrendezésre a Tiszafüred - Abádszalók - Kisköre - Sarud - Poroszló - Tiszafüred útvonalon a Zöldgömb Sportklub által szervezett szupermaratoni futóverseny (70 km). Ezen az embert próbáló futáson 17 férfi és 2 hölgy indult.

Egyesületünket Fekete Antal képviselte egyéniben, aki idén már harmadik alkalommal vett részt ezen a versenyen. Kerékpáros kísérő a rajttól a célig, az utolsó 20 km-en pedig egy Böszörményből elköltözött futótárs segítette a sikeres célbaérést. A győztes mögött 24 perccel, 7 óra 8 perc alatt teljesítette a távot, amellyel 4. helyezést ért el, korcsoportját pedig megnyerte.

Félmaratoni távon Lefkovits Attila 3. helyezést ért el. Hajdu Sándor és Szabó Imre is ezen a távon indultak, de ők rendezői hiba miatt 4,5-5 km-rel többet futottak, de ők is sikeresen célba értek.

Keszthelyi Maraton

Keszthely, 2008. június 1.

A Keszthelyi Kilométerek Egyesület első maratonját rendezte 2008. június 1-jén. Közel 300-an vágta neki a félmaratoni és maratoni távnak, egyéniben, váltóban, kinek hogy esett jól. A verseny kezdetén még senki sem gondolta, hogy a "keszthelyi kilométerek" még sokáig témát biztosítanak a futóknak és rendezőknek egyaránt.

Mert hát ez a táv sokakban felvetette a kérdést: "Mennyi is volt ez valójában?" Erre a kérdésre csak egy hónap múlva kaptam választ, amikor végig bicikliztem a távot és hát bizony ez inkább 41km volt, mint 42km és 195m.

De felejtsük el ezt a kérdést! Futottunk már máshol többet, meg sokkal több pénzből szervezett országos bajnokságon is futtattak már rövidebb távon maratont profi futókkal is.

A tény, tény marad. De az is, hogy ez egy nagyon hangulatos, nagyon profi módon biztosított, jól megszervezett verseny. Persze akik sokat futottak, azok tudják, hogy ez még kevés ahhoz, hogy jó legyen egy verseny. Kell valami plusz, és ezt a pluszt a lakók adták, akik megérezték ennek a versenynek a küzdelmét. A küzdelmet a hősséggel és a távval.

Úgy tervezték az útvonalat, hogy fussunk négy szép kört Keszthelyen. Valahogy sikerült azt az egyetlen kaptatót is beszervezniük, ami a körök számának emelkedésével valahogy egyre meredekebb lett, de az emelkedő végén ott volt a kastély, a sétálóutca, és már ki is pihentük magunkat.

A kilométerek gyűltek, a hőmérséklet emelkedett és ezzel egyenes arányban nőtt az útszélén megjelenő latorból, vödörből, locsolóból, pohárból, ki miből locsolkodó keszthelyiek száma, akik jó szóval és nem bosszús megjegyzésekkel lendítették lábainkat Keszthely utcakövein. Kicsit olyan "Kassais" volt ez a verseny.

Csak ajánlani tudom mindenkinek. A 41-50 évesek kategóriájában a 15 indulóból a 3. míg összetettben a 40 férfi versenyzőből a 6. helyen végeztem.

Csontos Tibor

A hortobágyi délibáb nyomában ...

5. E.ON Délibáb Futás 2008. július 5.

A hungarikumnak számító szürke marhákat bemutató hatökrös szekértúrák mellé további sajátos puszta-programokat szerveztek július 5-én az E.on Délibáb Futás keretében a Hortobágyon. A jubileumi korszakához érkezett verseny meglepetéseket rejtegetett nemcsak a most debütálóknak, hanem a gyakorlott 0%-os emelkedő és árnyék-specialistáknak is.

Az ötödik alkalommal megrendezett versenyen a korábbinál több lehetőség kínálkozott a versenyzőknek az erőfitogtatásra. Ennek köszönhetően idén többen kaptak kedvet megtekinteni, ha még csak futólag is a Hortobágyi Nemzeti Park védjegyeinek számító gulyát és ménes kutat.

A megmérettetést a 21 kilométeres teljesítménytúrázók kezdték 10 órakor. Míg a futók 14 órakor, a júliusban megszokott hőség tetőzésekor vették át a szikes terepet.

Idén a 6 és 12 kilométeres távra jelentkezők mezőnyét a félmaratonisták is színesítették, mert a hortobágyi helyszínt a szervezők beépítették a Félmaraton Mánia nyári elemévé.

A Kilenclukú híd lábánál Martinek János, olimpiai bajnok öttusázó múltját igazoló biztos kézzel és profizmussal sütötte el a rajtpisztolyt. A futókon kívül a 6 kilométeres gyaloglók is útnak eredtek meghódítani a pusztát. A hortobágyi verseny különlegességét az adja, hogy a résztvevőknek a szokottnál több tényezőre kellett koncentrálniuk

a táv során.

A tikkasztó nyári hőség mellett a mindennapokban természetesnek tűnő árnyék, és a kátyútlan, sima aszfalt kiszámíthatósága iránti vágy hatalmasodott el a lelkekben. Miután azonban kénytelen-kelletlen kilométerről-kilométerre

hozzászokott a terep szikes sajátosságaihoz a test és lélek, egyre jobban a futás igazi lényege dominált.

Elmondható, hogy a természet is gazdagon jutalmazta az erővel szemben megvívott harcot. A táv során sok különleges idilli képet lehetett felfedezni azoknak, akik nem hagyták, hogy a saját fizikai erejükön túl a természet is teljesen közömbössé tegye a hungarikumok iránt. A legkedvesebb látványt az itatónál felsorakozó szürke marhák, puszta határtalansága és az ökrös szekerek nyújtották.

A Kilenclyukú híd alól délibábként tűnt fel elsőként a férfiaknál Beda Szabolcs (1:17:18), míg a női mezőnyben Ladányi Tímea (1:38:56). A bőszőrményi Körútfutók képviselőjében öten futottak félmaraton. A legjobb eredményt Lefkovits Attila

(1:34:33) érte el. Továbbá Forgács Imre (1:42:35), Szabó Imre (1:48:02), Nagy Enikő (1:49:04) és Hajdu Sándor (1:57:05) teljesítette a távot. A terep nehézségének köszönhetően az egyéni félmaraton rekordidők elérése csak hortobágyi délibáb maradt.

Nagy Enikő

Jabil 1/3 Maraton 14 km 2008. július 11.

A Triatlon Nagyhét keretében került megrendezésre Tiszaújvároson a Jabil 1/3 Maraton. Egyesületünket Fekete Antal képviselte, aki a 108 célbaérkező közül a 19. helyezést érte el, korcsoportjában pedig a 3. helyen végzett.

Veterán Atlétikai Európa-Bajnokság

Ljubljana 2008. július 24. - augusztus 3.

Ljubljana-ban került megrendezésre a Veterán Atlétikai Európa-bajnokság. Városunkat ketten képviselték: Drén Gáborné az 5 km-es gyaloglásban kiemelkedően szerepelt, hiszen 3. helyen végzett (Ideje: 30 perc 19 másodperc), a 10 km-es távon pedig 6. lett a kategóriájában (1 óra 2 perc).

Fekete Antal a maratoni távon indult: erős mezőnyben az abszolút sorrendben és korcsoportjában is a középmezőnyben végzett, 3 óra 25 perces időeredménnyel, egyéni legjobb idejét megközelítve.

Szereplésükhöz gratulálunk.

I. Zagyvamenti Maraton 2008. augusztus 16.

Augusztus 16-án rendezték az I. Zagyvamenti Maratont Jászberényben és környékén. A változatos útvonalon lebonyolított versenyen egyesületünket Hajdu Sándor és Fekete Antal képviselte. A félmaratoni távot párban teljesítve a 3. helyen végeztek a baráti és családi hangulatú versenyen.

(H)inni, (h)inni, (h)inni ...

23. Nike Budapest Nemzetközi Félmaraton 2008. szeptember 7.

Idén több mint 5000 futó hitte, hogy szeptember 7-én a szokatlan őszi forróság ellenére a 23. Nike Budapest Nemzetközi Félmaraton 21,097 kilométeres távja valóban legyőzhető. Így tett a Körútfutók SE 2 versenyzője mellett további 5 bősörményi futó.

A hajnali készülődést követően bizakodva hagytuk el a várost, hogy idejében megérkezve legyen elegendő időnk a hangulatból, a 36 fokos melegből és az izomlazító krém-kavalkád illatából szippantani, hisz rég volt már a júliusi hortobágyi árnyékmentes, gulyával és ménes kúttal tarkított pusztas futás.

De a Nike merőben más különlegességeket rejtett magában, főképp a rendkívüli őszi melegnek köszönhetően. A szervezők idén új útvonalat jelöltek ki, így szerencsére bekerült a Margitsziget a verseny helyszínei közé. Ez egy kicsit oldotta a monoton

betontömbök közötti aszfaltfutást és a rakparton zajló szélmalomharcot. A pálya azonban a korábbi évekkel ellentétben csak Pest területére szorítkozott, így most kimaradt a különleges élményt nyújtó hatalmas tömeg lepte Lánchíd látvány. Pedig vállalkozó szellemű atlétából akadt bőven idén is, korra és nemzetiségre való tekintet nélkül.

A 7000 fős mezőnyt tarkította a hazai versenyzők között a dzsúdóválogatott, élén Kovács Antallal, a barcelonai olimpiai bajnokkal. Továbbá 45 ország képviselte magát a nagyvilágból. Többek között az előző napi Magyarország-Dánia focimeccs 63 vendégszurkolója és

az Egyesült Államokból érkezett tűzoltó csapat. A tavalyi évhez hasonlóan a rajtpisztoly ismét Kovács Ági kezében sült el pontban 10 órakor a Városligetben. A szpíker biztatása mellett lelkesen hömpölygött a tömeg a rajtvonalon át, megkezdve a versenyt az idővel, a kitűzött céljaival, a meleggel, de leginkább önmagával.

Az új útvonalnak köszönhetően a gyakorlott nike-osok és a debütálók is azonos feltételekkel futhattak. Az idén kimaradt budai panorámát kárpótolta a sajátos és hangulatos margitszigeti kocogás. A korábbi évekkel ellentétben a Nyugati felüljárón túl még további 2 emelkedő fokozta a terepviszonyokat a 18. kilométernél a hőmérsékletet, pedig a pálya mellett frissen öntött aszfaltcsík gőzölgése.

A bősörményi Körútfutók képviselőjében Nagy Enikő és Forgács Imre a határkőnek számító 1:40-es időeredményt tűzték ki maguk elé elérendő célul.

A versenyt a férfiaknál az olasz Roberto Pasquale Rutigliano (1:07:22) nyerte, míg a nőknél Rakoncزai Beáta (1:14:38). A bősörményiek közül elsőként, a debütáló Katonka Pál ért célba 1:39:22-es eredménnyel, őt követte Nagy Enikő

(1:39:37), eddig elért legjobb teljesítményével, majd Forgács Imre (1:41:04). Rajtuk kívül Gorzsás Mária (1:57:12), Molnár Zoltán (1:45:51), Nagy Zoltán (1:50:49) és Szabó Zsolt (1:59:06) képviselte városunkat.

A nap legkülönlegesebb élménye volt, hogy a verseny után Monspart Saroltával beszélgethettünk az évek során szerzett élményeinkről és tapasztalatainkról. A futás nagymama pedig rendkívüli derűvel hallgatta beszámolóinkat és

adott tanácsokat. Felhívta a figyelmünket, hogy a hőség miatt fokozottan figyeljünk oda a szervezetünk folyadékvesztésére, így a verseny után is inni, inni és inni kell. A legfontosabb tanulság, ami az ideai célba érkezéskor is beigazolódott, hogy hinni, hinni és hinni kell azt, hogy az ember képes az önmaga által kitűzött céljai megvalósítására. Összességében elmondható, hogy biztató eredmények születtek a soron következő október 5-i kassai maratón főpróbáján.

Nagy Enikő

Zipser Willkür

Szepesváralja 2008. szeptember 14.

Van egy mondás a szepesi szászok körében: "Wer sich in Zipsen will ernähren, muss viel arbeiten und wenig verzehren.", amely magyarul annyit tesz: "Sokat kell annak dolgozni és keveset fogyasztani, ki magát a Szepességben jól akarja tartani."

Amennyiben valaki emlékszik még tavalyi rezümémre Szepesváralja és annak futóversenye kapcsán, az talán nem csodálkozik a bevezetőmben leírtakon. Második alkalommal volt szerencsém, két kiváló futó, Nagy Enikő és Fekete Antal

társaságában, ezen a nagyszerű vidéken járni, és újabb tapasztalatokkal gazdagodva kezdem megérteni, miért is rendeznek Közép-Európa egyik legnagyobb vára alatt ilyen különleges hangulatú futó-találkozókat. Talán a hely szelleme, talán a történelme, de az előbbieken túl is az itt élt, itt élő emberek azok, akik meghatározták, meghatározzák a szepesi hétköznapokat, e régió létének alapjait. És micsoda emberek! E helyütt muszáj egy kis históriát becsempésznem mondandóim soraiba, e nélkül ugyanis légbőlkapottá válna minden, amit eddig, és minden, amit ezek után leírni szándékozom. (Nem is beszélve arról, hogy a helyiektől aztán igencsak távol állt és áll a "Bort iszik, és vizet prédikál." típusú gondolkodás.)

Talán az eddigiekből is észrevette már az olvasó, hogy a múltat és a jelent megpróbálom összevetni, mindezt természetesen a tisztán látás érdekében. "A történelem megismétli önmagát." Egy okos, méginkább bölcs ember mondhatta ezt valamikor, de a tétel ma is megállja a helyét. (Milyen érdekes.) Ihol pedig, a hajdani gypűn, a fentiek bizony hatványozottan igazak. Midőn eleink először

erre jártak, csupán egy hatalmas, erdők borította vidéket találtak, az úgynevezett "Silva Scepus"-t, amely embert nem sokat, vadat, halat annál többet látott. Kemény, munkában edzett lakók kellettek e mezsgye civilizálásához, olyanok, akik jól értettek a fadóntéshez, de tudták azt is, hogy a jól gondozott erdő inséges időkben biztos megélhetés, az ellenség közeledtével a legjobb búvóhely. A sík vidékhez, mezőgazdasági műveléshez szokott magyart a "... zordon Kárpátoknak fenyvesekkel vadregényes tája." biz' már akkor sem csábította, első királyaink szász telepésekkel népesítették be a vidéket, akik a Thüningiai-erdő mélyéről érkezve nem találták szembe magukat ismeretlen feladatokkal. Gyorsan fejlődésnek indult a vidék, megalakultak az első városok, városszövetségek. A legnagyobb ilyen szövetség a Nagy Vármegye (Provincia Saxonum de Scepus) volt, amely 24 szepesi szász várost (Universitas XXIV. Regalium Civitatum Terrae Scepus) foglalt magában, saját gróf irányítása alatt, élükön a főispánnal és a szepesi várúrral. Saját törvénykönyvük is volt, a Zipser Willkür, melyet jelenlegi jogalkotóinknak, az "elől doktor, hátul doktor, középen meg senki"-knek melegen ajánlanék átolvasásra. A szászok (mind a felvidékiek, mind az erdélyiek), a svábok, a székelyek körében a korhoz mérten rendkívül magas fejlettségű szokásjogi gyűjtemények születtek, amelyek annak köszönhetően lehettek alanyaik javára, hogy nem úgymond felülről jövő intézkedési normákat, annál inkább saját értékrendjüknek megfelelő rendszereket alkottak meg. (Svájcban, Graubünden kantonban még ma is vannak olyan falvak, ahol minden évben - akár többször is - összegyűlnek a falu választóképes polgárai és megtárgyalva a közösség problémáit, döntenek a "Hogyan tovább?" kérdéséről. Ez a közvetlen demokrácia, amely mérföldekkel előrébb jár a ma általánosan használt közvetett változatától, és nem utolsó sorban - ahogy ezt a fenti példa igazolja, működőképes is. Az elv: szemlélődve járni a világban. Az emberek újságokat olvasnak - ma divatos kifejezéssel: a "jobb" és "bal" oldaltól is, érdeklődnek a világban, saját lakóhelyükön zajló események iránt, és nem holmi nevesincs ál-tudósoktól veszik az információk áradatát. Saját véleménynel rendelkeznek a dolgok felől, a talajtól, önnön határaiktól nem elrugaskodva hozzák meg döntéseiket. Azt hiszem, ez azért mutatja a fejlettség magasabb fokát. De hát ez Svájc, mondhatnánk. Csakhogy Magyarország ilyen volt. Aztán jött a politika. Csupa kisbetűvel.) Ezekben a könyvekben az élet minden egyes területére kiható intelmeket olvashatunk, melyek közül most egy székely - azt hiszem gyergyói - falutörvényből valót idéznék: "... a télen kivágatott minden egyes fa helyére a tavaszon három új ültessék." Elgondolkodtató. Higgye el, kedves olvasó, bármelyik szász, sváb hasonló témájú könyvből is idézhettem volna a fentieket.

Hogy az előzőkben tárgyaltakon túl mi alakította még a szepesi szászság és az időközben idekerült tótok életét, arra tán' egy regény sem lenne elég. Mindazonáltal egy fontos időszakot mégsem kerülhetünk ki, mely jelentős befolyással bírt az itteni életszemlélet kialakulásában. Ez pedig nem más, mint az 1412-től - amikor is Zsigmond a 24 szepesi város közül tizenháromat, név szerint: Igló, Leibic, Durand, Ruszkin, Béla, Ménhárd, Szepesszombat, Sztrázsa, Matheóc, Felka, Poprád, Szepesolaszi és Szepesváralja községeket, valamint a kincstári Lubló, Gnézda és Podolin városokat Ulászló lengyel királynak adta zálogba 37.000 cseh széles garasért, vagyis körülbelül 100.000 pengő forintért - az 1772-ig terjedő intervallum - ekkor Mária Terézia visszacsatolja a fenti helységeket. Az elzálogosítás időszaka alatt a nevezett helységek évi 2000 márka adót, mindemellett például a XII. Károly svéd király és II. Ágost szász választófejedelem s lengyel király között folyt háborúban csak készpénzben 181.000 forintot fizetett az élelemmel is ellátott polján katonaságnak. Ezek a ma csak "költészetesen kívüli"-nek titulált kiadások jócskán elszegényítették a lakosságot, és mindinkább az összefogás fontosságára sarkallták az ittenieket. Szomszédosági és testvéresülési szövetkezetek, úgynevezett Bruderschaft-ok alakultak, elősegítve a mielőbbi talpraállást, az életkörülmények javulását.

Miért is láttam fontosnak levésni a fentieket? Nos, csupán csak azért, mert ma a helyzet változatlan. Az utóbbi száz év talán még az azt megelőző kilencszáznál is felforgatóbb volt e térség életében, szászokról már csak a mesékben hallani, de az emberek mégis ugyanazok. Legalábbis cselekedeteikben.

A verseny szervezésében, lebonyolításában, hangulatában ez az idén is megmutatkozott. Nem akartak többnek látszani, mint akik valójában. Ruhából készült rajtszámok - valószínűleg egy helyi lakos keze-munkái, tiszta víz a

frissítőknél, tábori konyhán főtt gulyás, jóféle tótországi sör. Az utcákon sétálva gondozott kerteket, portákat lát az ember, így, ősszel a termést vizsgálva a gyümölcskertek tulajdonosainak sem lehet okuk a panaszra, és bár nem pont szabolcsi a mennyiség

és a minőség, mégis szívesen kínálják a megfáradt vándort, és ez a fontos, ez az igazi érték. A díjazottak idén sem plazma-víziókkal, haszontalan semmiségekkel lettek gazdagabbak, továbbra is élt a zsákos-tálcás-rönkös hagyomány.

Ám mielőtt bővebben belemennénk a verseny taglalásába, lássuk, a szellemi örökségen túl mi is csábíthatja ma a vándorokat e mesés vidékre, amely valóban "Szabó Gyula-i", talán a gyermekek képzeletében létezik még saját valóján túl.

Kezdjük mindenekelőtt a város keleti oldalán, egy meredek sziklahegyen álló Szepesi vár nagyszabású romjaival. E vártól vette nevét Szepes vármegye. A több hektár területű vár öt részből állott, mindegyiket erős falak és védőtornyok vették

körül. A fellelgyárban, honnan pompás kilátás nyílik a környékre - sajnos a Magas-Tátrát idén nem volt szerencsénk megpillantani, volt a nagy lovagterem, egy csúcsíves kápolna és az őrtorony. A XI. század végén, vagy a XII. elején épült vár egy ideig Giskra és Axamith husziták birtokában volt, majd 1465-ben

Mátyás király Szapolyai Imrének adományozta, kit egyszersmind szepesi gróffá nevezett ki. Itt született I. Szapolyai János király is - 1487-ben. Utóbb egy időre a Katziánereké lett a vár; később a Thurzók bírták, majd ezek kihalása után Csáky István gróf kapta Szepesmegye örökös főispánságával együtt. 1703-1710-ben II. Rákóczi Ferenc őrsege tartotta megszállva. Ekkor állott ostrom alatt utolszor; 1780-ban egy tűzvész lakhatatlan rommá tette, amely romok mára lassan kezdenek újra vár alakot ölteni. Mindezek mellett érdekességképp megemlítendő, hogy tavalyhoz képest idén immáron magyar feliratokkal is találkozhattunk a falakon, sőt anyanyelvünkön szóló idegenvezető-készüléket is bérelhattünk.

A várból visszatérve a városba és onnan Lőcse felé haladva megérkezünk a kőfallal körülkerített hajdani Szepeshelyre, melynek 14 épületből álló egyetlen utcája kizárólag a szepesi római katolikus püspök és káptalan székhelyéül szolgált valaha - ma a várral együtt a Világörökség része. Az utca két oldalán tíz kanonoki lakás, legemelkedettebb részén pedig a püspöki egyemeletes palota, a székesegyház és a papnevelő-intézet épülete áll. A XV. századig többször átalakított katedrális a XII. század végéről való, s egyik nevezetessége a Szapolyai Istvántól 1493-ban alapított Szapolyai-kápolna. A szepeshelyi káptalan hajdan hiteles hely volt, s ma is gazdag levéltára van.

A fentiekén kívül mindenképpen érdemes ellátogatni Zsigra gótikus templomához, mely a vártól csupán pár kilométer és szintén a világ örökségének részét képezi. Kívülről is impozáns látványt nyújt zsindefedeles tetőszerkezetével és szoknyás tornyával, ha azonban belülről is szemügyre vehettük volna, akkor igazán egyedi élménnyel lennénk ma gazdagabbak. (Sajnos nem lettünk; az Isten zsigrai háza ugyanis zárva volt, de ha tudjuk, hogy mi van bent, bizonyosan kinyitattjuk a falu népével.) 1070-ben, a Tiszántúlra berohant s onnan gazdag zsákmánnyal visszavonuló kunokon Erdélyben Cserhalomnál, a mai Kerlés (Szolnok-Doboka vm.) mellett, fényes győzelmet aratott a hős László herceg (a későbbi Szent László királyunk) vitézségének s vezéri tehetségének köszönhetően, kinek lovagias tettét, az elrabolt magyar leány megmentését, századok múlva is dicsőítették a magyar egyházak falfestményei. Mármost ez az egyház is dicsőíti, gyönyörű freskóit következő ittjártunkkor bizonyosan nem szalasztjuk el.

Aki a sok történelemtől, múzeumtól, templomtól és székesegyháztól már egy kissé megcsömörlött, annak sincs oka sopánkodásra, hiszen egy jó túrabakanccsal felfedezheti magának a közeli Hernád-áttörést, az Alacsony- és

a Magas-Tátra bérceit, ha pedig csak futócipőt hozott magával, nos, akkor is jó helyen jár. Főképp, ha szeptember közepe táján érkezik Felvidék Sachsen-Anhalt-jába.

A Körútfutók SE két tagja, Nagy Enikő és Fekete Antal pontosan így tett, és milyen jól tette! Szepesváralja futóversenyén, mely 22700 hosszú-hosszú méterből áll, és akár hegyi versenynek is nevezhető, kitartó emelkedőkkel és az alföldinél jóval ritkább levegővel kell

számolnia minden indulónak. A hegy ugye mindenütt hegy, de a Hajdúságban legföljebb Kunhalmokon gyakorolhat az ember - azon is csak szentségtörés vétsége mellett. Az egyenlő feltételek tehát inkább a tótok számára voltak "egyenlőbbek", az eredményeinken azonban ez korántsem mutatkozott meg. Nagy Enikő immáron hagyományosan dobogós helyezésnek örülhetett - nem mellékesen megjavítva tavalyi idejét is, abszolút második és a 20-30 évesek kategóriájában szerzett első helyezése előtt le a kalappal. Fekete Antal abszolút és kategória szerinti középmezőnybeli helyezése szintén szép teljesítmény; ideje (1:46:30 - mint Nagy Enikőé) Váraljai futásai sorában az eddigi legjobb eredmény.

Ennyit, s nem többet a 2008-as várkerülő-futásról, Zipser Komitat-ról és nagyszerű lakóiról; a sok szép élmény mellé már csak minél több klubtagnak, anyaországi és külhonba szakadt hazánkfiának nem kellett volna igazolat vagy igazolatlant jelentenie, mert magyar szó biz' nem sok hangzott a Magas-Tátra lábainál. Pedig hajh', mennyire, hogy hiányzik onnan ...

Andirkó László

Időfutás az archeokorból az újkorba ...

M3 Archeopark 2008. szeptember 27.

Idén második alkalommal rendeztek futófesztivált az M3-as autópálya polgári leágazásánál található Archeoparkban. A szeptember 27-ei versenyen Hajdú-Bihar, Borsod-Abaúj-Zemplén és Szabolcs-Szatmár-Bereg megye 700 általános és középiskolás tanulója állt rajthoz kortól és nemtől függően a 800 vagy 1500 méteres távon.

Városunkat a Körútfutók mellett a Tekergők SE is nagy számban képviselte nemcsak a mezőnyben, hanem a dobogón is. Elsőként az óvodások rajtoltak 10 órakor, majd őket követték az iskolás korcsoportok. Egyesületünk futói a nyílt kategóriában rajtoltak 14 órakor a több mint 100 fős mezőnyben.

A táv érdekessége, hogy a magyar hagyományos paraszti életet reprezentáló Archeoparkból indult és földes, rögös úton át vezetett a modernkort fémjelző bevásárló központba. Ezzel mintha egy időutazás részesei lehettünk volna, de ha annak nem is de egy időfutásnak mindenképp.

A célban végül a verseny támogatói a modernkornak megfelelő értékes technikai eszközökkel és sportszerutalvánnyal díjazták a korosztályos dobogósokat. A nyílt kategóriában külön értékelték a testnevelő tanárokat és a szenior korú versenyzőket. Ez

utóbbi kategóriában Csontos Tibor II. helyezést ért el. Az abszolút versenyben mind a férfiak, mind a nők mezőnyében az első 30 helyezett befutót 2000 forintos Nike vásárlási utalvánnyal díjazták, amit Nagy Enikő, Fekete Antal és Rozs Péter érdemelt ki eredményével.

Nagy Enikő

23. Plus Budapest Nemzetközi Maraton 2008. október 5.

Hűvös - de napos és igen szeles idő fogadta a 23. PLUS Budapest maratonra készülőket. Továbbá egy ismeretlen útvonal, melynek oka a metró- és hídépítkezések a fővárosban.

Az új útvonal különben sok meglepetést rejtett: féltucat és tíz közötti számban kellett "hidat másznunk" - ami igencsak sokakat megtréfált.

Az élénk szél különösen a rakpartokon volt kellemetlen - azoknak főleg, akik nem mezőnyben futottak.

Az első 5 km-en kicsit gyorsabban futottam a tervezetthez képest, majd beálltam a tervezett 5:20-5:25 közötti km-es tempómra. A féltáv 1:55:51 lett, picivel jobb, mint terveztem. Sajnos 25 km-nél a frissítéskor eltűntek előlem a 4 órás iramfutók és az őket követő népes csapat is. S már nem tudtam magam fölszívni, hogy utolérjem őket. Ezután már egyedül futottam végig - egy veterán francia hölgygel és harmincas fiatal férfival. Felváltva előzgettük egymást.

A gikszer úgy 30 km környékén ért - szerettem volna valami szilárdat enni, de minden elfogyott a frissítő helyen és ezután átölelt a holtpont.

Masszív alhasi szúrásom azonban szerencsére pár km után megszűnt. Az igen élénk szél és a hideg hatására a rakpartok megteltek nyújtó és sétáló meg üldögélő futókkal. Én azonban futottam tovább - ha nem túl gyorsan is.

Az utolsó híd sem fogott meg a Nyugati-pályaudvarnál, s euztán találkoztam Tóth Pista barátunkkal. Bevallom nagyon jól estek biztató szavai, s vele értem el a bűvös 42 km-t jelző táblát.

Majd befutottam a célba - itt gratulált Kocsis Árpi a BSI igazgatója, aki régi ismerősöm.

Végül 4:09:45 lett a nettó befutó időm, mely abszolútban az 1378., míg a szenior/III-ban a 143. helyet jelentette.

Nagy öröm, hogy sikerült 3 év után újra maratont futnom. Alapvetően se a maraton alatt, sem utána, sem a következő napokban semmi gondom nem volt! Szeretnék az év hátralévő hónapjaiban is edzeni tovább - s 2009-es célom a PIM, azaz a Volkswagen - Prága Nemzetközi Maraton teljesítése májusban.

Szeretném külön kiemelni Persely Norbi barátunk fantasztikus futását és 9. helyét, ami különleges eredmény. Norbival a rajt előtt találkoztam és Keresztes Lacival is - akit a mezőnyben is láttam úgy 27 km környékén.

Nagyon sok külföldi futott a fővárosban ezen a napon, s igazán irigyeltem népes szurkolótáborukat. Igaz nem panaszkodhatom, két barátom a Belgrád-rakparton várt zászlóval! Ez nagyon jó érzés volt, hiszen még sohasem volt saját szurkolótáborom.

Kacsó Márton

Kassai maratonjárat ...

85. Kassai Béke Maraton 2008. október 5.

***Most, idő múltával, elcsodálkozom, miért is mentem?* - teszi fel a kérdést a kassai születésű Márai Sándor a Kassai Őrjárat című műve elején. Idén a Böszörményi Körútfutók SE 6 versenyzője kérdés nélkül indult útnak az európai maraton szülővárosába, hogy miért is ...?**

Nem másért, mint hogy 2008. október 5-én tiszteletüket tegyék a nagy hagyományokra visszatekintő kassai Béke Maratonon. Tisztelet már csak azért is illeti, hiszen kontinensünkön itt rendezték meg először az utcai maratonfutó versenyt 1924-ben, így idén már a 85. alkalommal lobbant fel a láng a város szívében felállított maratoni emlékmű kandallóberében.

A csapat szombaton érkezett meg a verseny helyszínére, ahol a regisztrációt hangulatos térszta party követte. Itt a sok lelkes versenyző arcáról a bizakodás mosolyát csak a

szakadó eső próbálta lemosni több-kevesebb sikerrel, de látszott szemükben a remény, hogy holnap szebb, napsütéses napra ébredünk.

A remény végül most sem halt meg. Vasárnap esőmentes, napos, igaz kissé szeles időre virradt a csapat. A jubileumi korszakához érkező versenyen szép számmal jelentek meg a maratoni, félmaratoni futók mellett a minimaratonosok és a handbike-osok is. Ez utóbbiak indultak legkorábban, majd őket követte a 10:00 órakor rajtoló futók tömege, amely az egykori Csermely patak mintájára hömpölygött a főutcán és vált ketté a szigetet alkotó Szent Mihály-temetőkapolna, Szent Erzsébet-dóm és az Állami Színház körül. Végül a Szeplőtelen Szűz-szobránál egyesült és elhagyta a

szurkolókkal ellepett belvárost. A táv során a futók nagy versenyt vívtak az egymást követő patetikus, önálló történelmet mesélő épületek lenyűgöző látványa mellett az erős széllel is.

A tömeget a hazaiakon kívül számos kenyai, olasz, lengyel és magyar futó színesítette. De kétségtelen a szlovákok egyik legnagyobb favoritja Mikulas Dzurinda, az egykori szlovák miniszterelnök volt. A böszörményi csapat több tagjának volt szerencséje a felé áradó szurkolói ovációban megfürödni és e frissítő peremtől erőre kapva, továbbhaladni.

A klasszikus távon az egyesületünk képviselőjében Csontos Tibor és Rozs Péter rajtolt a 705 fős mezőnyben. Míg a félmaraton futók között Forgács Imre, Hajdu Sándor és Varga László indultak útnak. A nők versenyében Nagy Enikő képviselte városunkat.

Idén az etióp Yirdawe Dejene (2:10:51) neve került fel a maratoni emlékmű márványoszlopának 85. sorába. Míg a nőknél a kenyai Chelimo Selina (2:34:23) neve, igaz csak a 29. sorba. Ennek oka, hogy a nők csak 1980 óta vesznek részt ezen a megmérettetésen.

A nagy szél és a változékony időjárás ellenére kiváló eredmények születtek mindkét távon. A klasszikus maratoni távot Csontos Tibor 3:05:05 alatt, összesítésben a 82., a 40 évesek korosztályában pedig 28. helyeztként abszolválta. Míg Rozs

Péter 3:34:23-as időeredménnyel futott be összesítésben a 269. helyen. A félmaratonisták versenyében Nagy Enikő egyéni legjobb idejével (1:38:05) a 133 fős női mezőnyben 10. helyeztként ért célba. A férfiaknál pedig Forgács Imre 1:42:25-ös, illetve Hajdú Sándor 1:49:44-es idővel hagyta maga mögött a 21097,5 méteres távot. Varga László kiváló eredménnyel (1:51:06) teljesítette első félmaratonját.

A bevezetőben idézett kérdésre az író csak a könyv záró soraiban ad egyértelmű választ, ami ekképp szól. *"Mit is akartál itt, e csonka napon és rövid éjszakán?... Emlékezni és megérteni valamit. Az emlékek elédléptek és megérintettek; a megértés és kifejezés*

most már a te dolgod. Az álom bűvölete elillant az életből, egyedül vagy. Ne érzelegj, szereped van: teljesítsd, mint társaid hidegen és nyugodtan kötelességedet." A sorok kapcsán világossá válik az olvasó számára, hogy miért is mentünk mi épp Kassára. Nem másért, hisz a futó számára az egyik legnemesebb kifejezési forma a maratoni táv teljesítése. Ezáltal nyer igazolást egész év(tizedes) munkája. A táv során azonban a futó magára van utalva, így

a hideg fej és a nyugodtság elengedhetetlen ahhoz, hogy teljesíteni tudja szerepét, a Maratonistát. De megállapítható, hogy ennek a szerepnek a teljesítése az európai maratonok szülővárosában megtisztelő kötelesség, amelynek szívesen tettek eleget idén is futóink.

Nagy Enikő

Futás határok nélkül

Bécs-Pozsony-Budapest Szupermaraton 2008. október 19-23.

Az idén 19. alkalommal rendezték meg a Bécs-Pozsony-Budapest szupermaratoni futóversenyt. A 320 km-es távot 5 nap alatt kellett teljesíteni. 50 egyéni induló, váltóban 130 csapat küzdött meg a távval és egymással.

A rajt Bécsben a nyári Labdarúgó EB helyszínéül szolgáló stadionban volt. Az első nap 93 km megtétele után Pozsonyban volt a cél. A következő napon Győrbe értünk, 83 km-t a hátunk mögött hagyva. A harmadik napon, Tatára érve, 63 km-t tettünk meg. A negyedik napon Budakesziig 60 km-t futottunk. Az ötödik napon, 21 km teljesítése után, Budapesten a Kós Károly sétányon fejeződött be a verseny.

Városunkból 3 fő vett részt a versenyen. Egyesületünkől Fekete Antal a debreceni Oxigén Klub tagjaival együtt váltóban teljesítette a távot, az öt nap alatt 73 km-t futott, 5 óra 23 perc alatt. A csapat a 40. helyet szerezte meg. Persely Norbert Békéscsaba csapatában szerepelt, abszolút sorrendben az előkelő 4. helyen végeztek. Szabó Zsolt a Debreceni Honvéd SE csapatában futott, katonai gyakorlóruhában és surranóban teljesítették a csapat tagjai a távot.

A férfiak egyéni versenyszámában a lengyel Janicki győzött, immár negyedszer. Második lett a fiatal Zahorán Ádám, harmadik pedig Biri Ferenc, aki először lett dobogós.

A nők egyéni versenyében megvédte bajnoki

címét a német Maria Bak, hetedik alkalommal ért el óriási sikert.

Ez a verseny a futás ünnepe volt, jól szolgálta a sportbarátságok kialakítását, elmélyítését.

Fekete Antal

Üdvözetemet küldöm a Balatonról ...

4. Balaton Maraton 2008. november 15-16.

Így hangzik a nyári képeslapok jellegzetes szlogenje, hisz a magyar tenger még mindig kedvelt nyári úti cél. Azonban csak kevesek ismerik a táj téli arcát és az ebben rejlő különlegességeket. Tavaly meglepetésként ért a Budapesti Sportiroda meghívása, hogy a 22. Plus Budapest Maraton korosztályos dobogósaként részt vehetek jutalomfutásként a 4. Balaton Maratonon és azt követő díjkiosztón. Akkor még a gála volt számomra a maradandóbb élmény, mert a dermesztő hidegben nem éreztem ajándéknak a futást. Idén azonban már a jutalomfutásomra is tudatosan készültem és az időjárás is kedvezően alakult. Így a díjkiosztó már csak hab volt a tortán, hogy miért is?

A Balaton Maraton idei jubileumi versenye a korábbi éveknek megfelelően most is gazdag kínálattal várta a futás téli szerelmeseit. A kétnapos rendezvény november 15-én 10 óra 30-kor vette kezdetét a maratoni táv és a félmaratoni táv első részletének, a harmadmaraton (14 km) teljesítésével majd délután négy órakor folytatódott a megmérettetés a hatodmaratonnal (7 km). A távokat egyéniben és párosban is lehetett vállalni. A szokatlanul napos, kellemes novemberi futóidő másnapra sem múlt el, így az egyéni és páros félmaratonosok szép számmal bővítették ki a kétnapos kihívásra vállalkozók tömegét. A 11 órakor induló félmaratoni távon rekordszámú nevező gyűlt össze.

A startpisztoly a születésnapos Monspart Sarolta kezében sült el. A tömeg a Hotel Aranypart előtt rajtolt el és a város utcáin haladva a Balaton partján tekinthette meg a verseny különlegességét adó magyar tenger sajátos növény-, állat -és látványvilágát. Ezután ismét az utcák aszfaltját koptatta a tömeg, de itt ellenszél nehezítette az

előrehaladást. A félmaratoni táv ezen 10 kilométeres kör kétszeri megtétele után érkezett vissza az Aranypart Hotelnél felállított célkapuba. Az esemény különlegességét adta, hogy ez a verseny képezte a 2008. évi Félmaraton Mánia téli, záró versenyét. A célba érkezéskor 292 fő vehette át a mánia aranyfokozatú érmét.

A futást követő díjkiosztón adták át a verseny győzteseinek a jutalmakat. A maratoni távon a nőknél egyéniben Földingné Nagy Judit nyert, míg a férfiaknál Steib Péter. A félmaratoni távon Szabó Gábor és Vajda Zsuzsa diadalmaskodott. A Balaton Maraton díjazottjai után következtek a 23. Nike Félmaraton, majd a 23. Plus Budapest Maraton helyezettjei. Szeptemberben a budapesti félmaratonon a 19-24 éves korosztályban (N3) 1:39:37-essel eredménnyel bronzérmes lettem. A harmadik helyezettnek járó serleget a férfi magyar maratoni csúcstartó Szűcs Csaba adta át. A jutalomfutásnak számító Balaton Maratonon 1:39:54-es idővel a nőknél a 13. helyezést értem el.

A bevezetőben emlegetett hab a tortán azonban a díjkiosztó után volt, hisz először találkoztam civilben a 82 éves Csamangó Ferencsel. Ő is díjazottként vett részt a gálán, mert idén a mindenki Ötvösferi bácsija mögött korosztályos másodikként teljesítette a félmaratoni távot Budapesten. Épp futó tippeket adott a tavaszi Balaton Szupermaraton jövő évi jelöltjeinek, de szívesen szánt némi időt fotózkodásra is. Nem csoda, hisz aki minimum 20 évet letagadhat korából, az bátran és mosolyogva vállalkozik ilyesmire.

A 2008-as év összegzéseként megállapíthatom, hogy idén már ez volt a harmadik alkalom, hogy sikerült az álomhatárként kitűzött 1:40:00-es időeredményen belül futnom. A két hazai versenyen kívül még az októberi kassai futáson 1:38:05-tel értem célba. Ez azért is fontos számomra, mert tavaly szerettem volna elérni ezt, de sajnos nem

sikerült egyszer sem. De idén három próbálkozásból háromszor valóra vált a tavalyi álmom, így ismét beigazolódott a mondás miszerint háromszor veri ezt Lúdas Matyi vissza ...

Futókilométerekben gazdag, boldog új évet kíván: Nagy Enikő!

Siófok, 2008. november 16.